



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/615/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

24/2014. (II. 12.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹2013. augusztus 21-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2014. február 12-én – dr. Kozma Ákos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a B. városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedés nem történt, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2013. augusztus 21-én, postai úton terjesztette elő panaszbeadványát, melyben a következőket adta elő.

2013. augusztus 7-én este 8 óra után a panaszos szomszédai, H. A. és családja már nem először étolajszaggal árasztották el a panaszos szobáját szellőztetésükkor. Ezután autójuk motorját járatták ablaka alatt negyed órán át, így a panaszos szobáját és udvarát sűrűn belepte a CO₂ gáz. A panaszos ekkor kapcsolta be 7W teljesítményű táskarádióját, „hátha leállítják az autót”. A panaszos szomszédai ehelyett végül kihívták a rendőrséget, akiket valótlan állításaikkal ismételtelen félrevezettek. A panaszos szomszédai azt állították, hogy a panaszos nem tudja elviselni udvarukon személygépkocsijukat, rádiója hangja pedig az egész környéket zavarja. A panaszos megjegyezte továbbá, hogy a járőrök kiérkezése előtt negyed órával

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

lekapcsolta a rádióját, tehát annak hangját már nem is hallhatták, szobáját egyébként pedig egy órán keresztül kellett szellőztetnie.

A panaszos kifejtette, hogy szomszédai 3-4 autóval, illetve motorral parkolnak közvetlenül szobája ablaka alatt évek óta, állandó zajterhelést, levegőszennyezést okozva neki, éjjel-nappal. Többször előfordult az is, hogy autójukból a panaszos rádiójának hangerejénél sokkal hangosabban ordították a magnójukat – ezt a panaszos a rendőrökkel is közölte. A rendőrfőnök – akinek nevét a beadvány tartalmazza – felvetésére annyit kérdezett, miért nem hívta ki a panaszos a rendőrséget. A panaszos válasza az volt, hogy a rendőrök évek óta nem intézkednek, hiszen szomszédai hazugságai miatt sosem adnak neki igazat. A panaszos hiába ismételte meg, hogy szomszédai szándékosan mérgezik őt CO₂-gázzal, és már az orvosi ügyeletet is ki kellett hívnia, a rendőr nem is reagált, mivel ismét szomszédai valótlan állításai voltak mérvadók, „s hogy emberi életet veszélyeztettek, azt szóra sem méltatta”. A panaszos szerint a fő problémát szomszédai „gátlástalan agresszivitása” okozza, mivel a CO₂ gáz szándékos, mértéktelen kibocsátásával és azzal, hogy a panaszos telkén lönek le madarakat, már életét is veszélyeztetik.

A panaszos elmondása szerint a rendőrtől meg kellett kérdeznie a nevét, ráadásul a járőr támadóan lépett fel vele szemben szomszédai hazugságainak meghallgatása után. A panaszost pénzbírság kilátásba helyezésével rendreutasította, pedig rádiója hangját csupán a szomszédig lehetett hallani.

Ezt követően a panaszos további részleteket közölt szomszédai elsődlegesen az ő megfigyelésére és zaklatására irányuló tevékenységéről, és kérte, hogy a Testület a szabálytalanságok helyszíni szemléje alapján marasztalja el azokat, akik arra okot adtak. A panaszos szerint a 2013. augusztus 7-ei rendőri intézkedés a magánélet tiszteletben tartásához illetve emberi méltósághoz való jogát sértette, és az arányosság próbáját sem állta ki, ezért kérte a Testület eljárásának lefolytatását.

2) Az előadó Testületi tag 2013. augusztus 30-án tájékoztató levelet küldött a panaszos részére, amelyben a panaszbeadvány pontosítását célzó kérdéseket is feltett.

A panaszos 2013. szeptember 11-én adta postára válaszlevelét, melyben a következőkkel pontosította korábbi beadványát. Az intézkedés megkezdése előtt a rendőr a panaszosnak köszönt, azonban nevét és azonosító számát elmulasztotta közölni. Azt mondta, hogy a szomszédok panaszkodtak, hogy ő nem tudja elviselni az udvarukon (ami egyébként egy alig 2 méter széles beálló) a személygépkocsijukat, rádiója hangja pedig az egész környéket zavarja.

A panaszos kiegészítő beadványában elismerte, hogy túlzott, amikor a rendőr viselkedését támadónak nevezte – ezalatt azt értette, hogy köszönése után bemutatkozást várt, sokkal inkább udvariatlanságot értett tehát magatartása alatt. Amikor a rendőr a panaszossal beszélt, akkor a rádió már legalább negyed órája nem szólt – mégis azt mondta neki, hogy többet ne hallgassa a rádiót ilyen hangosan, mert ha még egyszer előfordul, akkor 25 000 forint pénzbírságot kell fizetnie. A panaszos kétszer is megemlítette, hogy rádiója azért szólt hangosan, mert szomszédai negyed órán át járatják autójukat, amely miatt neki még az orvosi ügyeletre is telefonálnia kellett, hiszen a mérgező gáz elárasztotta hálósobáját és udvarát. A panaszosnak az okoz problémát, hogy amikor elmondta, hogy a helyi rendőrök rendszeresen

nem adnak neki igazat, akkor az intézkedő járőr is rögtön T. városi kollégáinak álláspontját követte, neki is a szomszédok valótlan állításai voltak mérvadók. A rendőr a panaszos gázokkal kapcsolatos észrevételeire nem is reagált. A panaszos úgy véli, hogy kis teljesítményű rádiójának működtetése este 9 órakor elenyésző súlyosságú cselekmény volt a szomszédok által okozott szándékos egészségkárosításhoz képest.

Bírság kiszabására egyébként nem került sor, bár a panaszos úgy véli, hogy az intézkedő rendőr szomszédai javára volt elfogult. A panaszos egyébként az intézkedés végén kérdezte meg a rendőr nevét, aki erre a panaszost kérte bemutatkozásra, majd miután ez megtörtént, ő is hajlandó volt rá. Beadványa végén a panaszos jelezte, hogy az intézkedő rendőr elmarasztalására nem tart igényt, csupán várja bocsánatkérését, és azt üzenté, legközelebb ne intézkedjen elfogultan.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A B. városi Rendőrkapitányság vezetője 2013. október 2-án kelt levelében az előadó testületi tagot arról tájékoztatta, hogy a panaszos 2013. augusztus 14-én feljelentést tett szomszédaival szemben zaklatás miatt, amely szerint évek óta megfigyelik, a csapadékvíz nem megfelelő formában vezetik el saját telkükön, ezért az átfolyik hozzá. A szomszédok az átlógó növények ágait letördelik, a panaszost pedig trágár szavakkal illetik. A panaszos szerint a szomszéd kutyája tönkreteszti kerítését azzal, hogy ahhoz dörgölőzik, valamint szőrzete is fennakad a kerítésen, melyet a szomszéd nem hajlandó letisztítani. A panaszos feljelentését a rendőrkapitányság elutasította.

A kapitányságvezető az előadó testületi tagot tájékoztatta, hogy a rendőri intézkedés részrehajló voltát nem tudták megállapítani, ugyanakkor a vizsgálat lefolytatásához mellékelte a telefonos bejelentés hanganyagát, valamint az intézkedést fogatosító rendőr jelentését.

2) Az intézkedő r. őrmester 2013. október 2-án tett jelentést a történetekről. A r. őrmester 2013. augusztus 7-én az ügyelvezető utasítására jelent meg a K. u. 10. szám alatt, mivel onnan bejelentés érkezett, hogy a szomszéd hölgy hangosan hallgatja a rádiót. A r. őrmester az esti órákban érkezett a helyszínre, valószínűleg este 8 óra után, ahol meghallgatta G. I. bejelentőt. A bejelentő elmondta, hogy a szomszéd idős hölgy kitette ablakába a rádiót, és ordít belőle a zene, nem tudnak tőle pihenni. A bejelentő a panaszossal nem is próbált beszélni, mivel korábbi kísérletei a problémák békés rendezésére többször is veszekedésbe torkollottak, így a szomszédi viszony igen rossz.

A bejelentő meghallgatása után a r. őrmester átment a panaszoshoz, abból a célból, hogy őt is meghallgassa. A panaszos csak többszöri csengetésre jött ki a lakásból. A r. őrmester őt a napszaknak megfelelően köszöntötte, majd közölte nevét, jelvéyszámát, valamint azt, hogy a T. városi Rendőrségről érkezett, mivel szomszédai bejelentették, hogy hangosan hallgatja a rádiót, és nem tudnak tőle pihenni. A hölgy a r. őrmesterrel felháborodott hangnemben közölte, hogy ő nem tud pihenni szomszédai miatt, mivel ők a gépjárművéket az ablaka alatt járatják és átmegy a káros CO az udvarára – arra viszont, hogy ő kicsit hangosabban hallgatja a rádiót, már egyből hívják a rendőrséget.

A panaszos kijelentette, hogy szomszédai mindig ezt művelik vele, és jelezte panasztételi szándékát arra hivatkozva, hogy a rendőrök tehetetlenek, pedig még egy madarat is lelőttek a kertjében. Mivel a hölgy a helyszínen elismerte, hogy kicsit hangosabban hallgatta a zenét, a r. őrmester felhívta a figyelmét arra, hogy ha továbbra is hangosan fogja működtetni az éjszakai órákban a rádiót, zavarva ezzel mások nyugalma, cselekményével kimeríti a csendháborítás szabálysértését, melynek lehetséges szankciója a helyszíni bírság és a feljelentés. Tekintettel arra, hogy ez volt az első ilyen intézkedés a panaszossal szemben, kizárólag figyelmeztetésre került sor. A panaszos erre mindössze annyit reagált felháborodottan, hogy még őt figyelmeztetik, amikor ő nem tud pihenni szomszédja gépjárműveitől.

A panaszos kérte az intézkedő r. őrmester nevét és jelvéyszámát, melyet ő már az intézkedés elején közölt vele, ekkor azonban megismételte az elhangzottakat. A panaszos az intézkedés végén hátat fordított és berohant a lakásába.

A r. őrmester ezt követően ismételt meghallgatta a bejelentőt, hogy mit tud erről a gépkocsi járatásról, mire azt felelte, hogy „430 forintos üzemanyagár mellett nem megy neki olyan jól”, hogy hosszasan járassa a motort, viszont két perc a motor bemelegedéséhez elengedhetetlenül szükséges. G. I. tájékoztatása szerint nem ez volt az első problémájuk a panaszossal, mert neki semmi sem jó, ami az utcában zajlik.

Jelentése végén a r. őrmester azt is rögzítette, hogy kiérkezésekor a bejelentő nem járatta az ingatlan udvarában elhelyezett gépjárművek motorját, a panaszos ingatlanáról nem szűrődött ki hangos zene, és a helyszínen nem is tudott olyan tanút felkutatni, aki a hangos zenehallgatást alátámasztotta volna.

3) A rendőrkapitányság az iratesomag mellékleteként egy CD-lemezt is eljuttatott a Testülethez, melyre az 1 perc 27 másodperc hosszúságú bejelentés hanganyagát rögzítették. A bejelentő annyit közölt, hogy szomszédja „bekattant”, és kitette rádióját az ablakba, amit feljűk „bömböltet”. A szomszéd a telefonnal oda is megy az ablakhoz, így érzékelhető a rádió valóban elég nagy hangereje, és közli, hogy a szomszédnak „papírja van róla, hogy beteg”, ők pedig nem tudnak pihenni tőle. A bejelentő közölte, hogy nem tudja, mit tegyen, mert ha átmegy és belöki a rádiót az ablakon, akkor „megkattan” és átdobál hozzájuk mindent. A bejelentő kérdésre közli a nevét, és kifejti, hogy a hölgy rendszeresen tesz velük szemben bejelentéseket, de valójában ők az „áldozatok”. A diszpécser végül jelzi, hogy küld járőrt. A beszélgetés teljes időtartama alatt a háttérben különböző magyar nóták hallatszanak, erőteljes hangerővel.

III.

A Testület álláspontja szerint a rendőri fellépés érintette a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes és részrehajlásmentes eljáráshoz fűződő jogát – az alábbiak szerint.

1) A Testület vizsgálta, milyen jogi alapon kezdődött meg a rendőri intézkedés a panaszos otthonánál.

A fenti kérdés megválaszolásához elsődlegesen azt kellett értékelni, keletkezett-e intézkedési kötelezettsége az érintett rendőrkapitányság rendőreinek.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 13. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 149. pontja büntetni rendeli a csendháborítást. A jogszabály 195. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy aki lakott területen, az ott levő épületben, vagy az ahhoz tartozó telken, tömegközlekedési eszközön, továbbá természeti és védett természeti területen indokolatlanul zajt okoz, amely alkalmas arra, hogy mások nyugalma, illetve a természeti vagy a védett természeti értéket zavarja, szabálysértést követ el.

A hangfelvétel birtokában a Testület tényként kezelhette, hogy a panaszos szomszédja a panaszos hangos rádióhallgatása miatt tett bejelentést, melyet azzal nyomtatékosított, hogy a telefont az ablakhoz tartva a diszpécsernek is demonstrálta a folyamatban lévő szabálysértés tényét. A bejelentés megtörténtét a rendőrkapitányságról érkezett iratok is alátámasztották, a panaszos pedig szintén rögzíti panaszbeadványában, hogy a rendőrséget szomszédai hívták ki otthonához.

Anélkül, hogy állást foglalna a szabálysértés elkövetésének kérdésében, a Testület megállapítja, hogy mivel a panaszos szomszédja egy folyamatban lévő szabálysértés (csendháborítás) elkövetéséről, tehát egy közrendet veszélyeztető cselekményről tájékoztatta a rendőröket, bejelentése a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. Ennek alapján a Testület kimondta, hogy a járőr intézkedési kötelezettségét teljesítette, amikor kivonult a panaszos lakásához, ezért tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát nem sértette eljárásával.

2) A panaszos kiegészítő beadványában sérelmezte, hogy a rendőr az intézkedés kezdetén elmulasztotta vele közölni nevét és azonosító számát. A panaszos az intézkedés végén megkérdezte a rendőr nevét, aki csak azt követően válaszolt kérdésére, hogy ő bemutatkozott.

Az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni.

A fentieket a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) tovább finomítja: 5. §-ának (1) bekezdése szerint az intézkedést a rendőr – az Rtv. (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja.

Az Rtv. fent idézett rendelkezései szerint tehát a rendőrnek az intézkedés szokásos megkezdését (a köszönést és a megfelelő megszólítást) követően nevét és azonosító számát a panaszos tudomására kellett hoznia.

A fentiekkel kapcsolatban a Testület megkeresésére az intézkedő r. őrmester a panaszos által előadottakat cáfolva elmondta, hogy köszönést követően azonnal, már az intézkedés kezdetén kérdés nélkül közölte nevét és jelvéyszámát, valamint tájékoztatta a panaszost, hogy azért vonult a helyszínre a T. városi Rendőrőrsről, mert szomszédai bejelentést tettek a hangos rádióhallgatás miatt. A r. őrmester jelentésében kitért rá, hogy a panaszos az intézkedés végén annak ellenére is kérte nevét és jelvéyszámát, hogy ő azt már az intézkedés kezdetén közölte. A r. őrmester határozottan állította, hogy a panaszos kérésére az elhangzottakat megismételte – ezt követően azonban a panaszos hátat fordított és berohant a lakásba.

Mivel a panaszos és a r. őrmester állításai egymásnak teljesen ellentmondtak abban a kérdésben, hogy elhangzott-e külön kérdés nélkül a r. őrmester neve és azonosító száma az intézkedés kezdetén, a történeteknek pedig szemtanúja nem volt, illetve nem állt rendelkezésre egyéb olyan bizonyíték, amely a tényállás tisztázására alkalmas lett volna, a Testület nem tudta feltárni, mennyiben tett eleget a r. őrmester az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdésében foglalt előírásoknak. A panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme a szolgálati fellépés szabályainak megtartásával kapcsolatban nem volt megállapítható.

3) A panaszos beadványában azt sugallja, hogy az intézkedő rendőr részrehajló módon eleve szomszédjának adott igazat.

A beadvány részletezi, hogy a rendőr nem is hallhatta a rádiót, mégis azt mondta a panaszosnak, hogy ha még egyszer ilyen hangosan működteti a készüléket, akkor pénzbírságot kell fizetnie. A panaszos hiába említette meg, hogy szomszédai viselkedésükkel egészségét fenyegetik, az intézkedő rendőr kizárólag a bejelentő valótlan állításaira támaszkodva alakította ki meggyőződését.

Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése szerint a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye – bármely okból – a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

Az intézkedő r. őrmester jelentésében kifejtette, hogy ő az ügyeletvezető utasítására jelent meg a bejelentő otthonánál, aki meghallgatásakor elmondta, hogy a panaszos szándékosan kitette ablakába a rádiót, amelynek hangjától nem tudnak pihenni, illetve utalt a szomszédi viszony különféle nehézségeire. A r. őrmester jelentésében rögzítette, hogy kiérkezésekor a rádió már nem szólt, így ő kifejezetten azzal a szándékkal ment át a panaszoshoz, hogy őt is meghallgassa. Kérésére a hölgy felháborodott hangnemben közölte, hogy ő nem tud pihenni szomszédai miatt, mivel ők a gépjárműüket az ablaka alatt járatják és átmegy a káros CO az udvarára – arra viszont, hogy ő kicsit hangosabban hallgatja a rádiót, már egyből hívják a rendőrséget. A panaszos kijelentette, hogy szomszédai mindig ezt művelik vele, és jelezte panasztételi szándékát arra hivatkozva, hogy a rendőrök tehetetlenek, pedig még egy madarat is lelőttek a kertjében. Mivel a hölgy a helyszínen elismerte, hogy kicsit hangosabban hallgatta a rádiót, a r. őrmester felhívta a figyelmét arra, hogy ha továbbra is hangosan fogja hallgatni az éjszakai órákban a rádiót zavarva ezzel mások nyugalma, cselekményével

kimeríti a csendháborítás szabálysértését, melynek lehetséges szankciója a helyszíni bírság és a feljelentés. Tekintettel arra, hogy ez volt az első ilyen intézkedés a panaszossal szemben, kizárólag figyelmeztetésre került sor. A beszélgetést követően a r. őrmester ezt követően ismételt meghallgatta a bejelentőt gépjárműve motorjának folyamatos járása miatt, aki tagadta a panaszos vádjait. G. I. tájékoztatása szerint nem ez volt az első problémájuk a panaszossal, mert neki semmi sem jó, ami az utcában zajlik.

A Testület álláspontja szerint az a körülmény, hogy a panaszossal szemben nem indult szabálysértési eljárás, és az intézkedésnek a panaszosra nézve semmilyen hátrányos következménye nem volt, valószínűtlenné teszi, hogy az intézkedő rendőr valóban automatikusan az ellenérdekű félnek, a bejelentőnek adott volna igazat. Az a körülmény, hogy az intézkedő rendőr – miután a panaszos visszatért lakásába – újból felkereste a bejelentőt, hogy tisztázza vele a panaszos állításait, határozottan arra utal, hogy a rendőr a panaszos érveit meghallgatta, és megkísérelte az általa előadottakkal szomszédját is szembesíteni. Mivel az intézkedés időpontjában a panaszbeadványban előadott különféle események egyike sem volt folyamatban, a r. őrmester egyebet nem tehetett a panaszos állításainak tisztázása érdekében.

A fentiek alapján a Testület kimondta, hogy a rendőri intézkedés nem volt részrehajló, így a panaszos tisztességes és részrehajlásmentes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

4) A panaszos véleménye szerint az intézkedő rendőr teljességgel alaptalanul helyezte kilátásba a 25 000 forintos pénzbüntetést, hiszen az intézkedés pillanatában már nem hallhatta a rádiót.

A szabálysértés lehetséges következményeivel kapcsolatban nyújtott tájékoztatást a Testület arra való tekintettel vizsgálta, hogy az Rtv. 24. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A Szabs. tv. 7. § (1) bekezdésének b) pontja a pénzbírságot is a szabálysértés miatt alkalmazható büntetések között említi. A törvény 11. §-ának (1) bekezdése szerint pedig a pénzbírság legalacsonyabb összege – a törvény eltérő rendelkezése hiányában – ötezer forint, legmagasabb összege százötvenezer forint, szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértések esetén háromszázezer forint.

Az idézett szabályozás szerint tehát csendháborítás esetén, tekintve, hogy a csendháborítás elzárással nem büntethető, a panaszosra ötezer forinttól százötvenezer forintig terjedő bírságot szabhatott volna ki a szabálysértési hatóság.

Jelentésében a r. őrmester úgy nyilatkozott, hogy a panaszos a helyszínen elismerte, hogy kicsit hangosabban hallgatta a rádiót, ezért ő felhívta a figyelmét arra, hogy ha továbbra is hangosan fogja hallgatni az éjszakai órákban a zenét, zavarva ezzel mások nyugalmát, cselekményével kimeríti a csendháborítás szabálysértését, melynek lehetséges szankciója a helyszíni bírság és a feljelentés.

Ezen a ponton a Testület fontosnak tartja, hogy utaljon arra: az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint nem veheti át a szabálysértési hatóságok szerepét, nem jogosult tehát állást foglalni abban a kérdésben, követett-e el szabálysértést a panaszos, avagy sem.

Ugyanakkor álláspontjának kialakításakor a Testület nem tekinthetett el azon körülmények figyelembevételétől, hogy a rendőrkapitányságra érkezett egy bejelentés a panaszos csendháborító magatartásával kapcsolatban, a bejelentésről készült hangfelvételen a rádió zaja valóban nagy hangerővel észlelhető, a panaszos pedig beadványában maga ismerte el, hogy amikor a szomszéd jártni kezdte a motort, ő bekapcsolta a rádiót, „hátha leállítják az autót”. Ezen tényeket értékelve kevésbé valószínű, hogy a szabálysértés elkövetésével kapcsolatban közölt tájékoztatás minden alapot nélkülözött volna. A Testület álláspontja szerint tehát a rendőrök tájékoztatási kötelezettségüket teljesítették, amikor a panaszos figyelmét felhívták arra, milyen jogkövetkezményekkel számolhat, ha a jövőben ismételten zavaró hangerővel működteti a rádiót. A bírság összegére vonatkozó tájékoztatás helytállónak tekinthető, mivel a megjelölt összeg a Szabs. tv. szerint kiszabható tartományba esett.

A Testület a fentiekben kifejtettek nyomán arra a meggyőződésre jutott, hogy a rendőr által nyújtott tájékoztatás a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát nem sértette.

IV.

A Testület megállapította, hogy a járőr intézkedési kötelezettségét teljesítette, amikor a panaszos otthonához kivonult, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát nem sértette eljárásával. A név és az azonosító szám közlésével kapcsolatban a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem volt megállapítható. Állásfoglalásában a Testület továbbá megállapította, hogy a rendőri intézkedés nem volt részrehajló, illetve a rendőr megfelelő tájékoztatást nyújtott a panaszosnak, így a panaszos tisztességes és részrehajlásmentes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

A Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt az Rtv. 93. §. /2/ bekezdése alapján az intézkedést foganatosító szervek vezetőihez áttette.

Budapest, 2014. február 12.

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag